

Nr 1038

Av herr **Olsson, Johan**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 100, med förslag till lag om ändring i kommunal-skattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

(Lika lydande med motion nr 1194 i Andra kammaren)

Kungl. Maj:ts proposition nr 100 grundas på företagsskatteutredningens betänkande (SOU 1968:26) angående ändrade avskrivningsregler för rörelse- och hyresfastigheter. Utredningens arbetsuppgifter har efter hand begränsats bl. a. genom egna ställningstaganden och den successivt pågående förnyelsen av skattelagstiftningen. I utredningens senare skede har man skjutit ifrån sig uppgiften att undersöka ändring av gällande avskrivningsregler vid beräkningen av inkomst av jordbruksfastighet. Utredningen säger, att man inom detta område möter så komplicerade frågeställningar att dessa med nödvändighet kräver ingående överväganden. Därför har man ansett att avskrivningsreglerna för rörelse- och hyresfastighet ej bör dröja utan redovisas särskilt. Sedan företagsskatteutredningens betänkande publicerats har särskilda sakkunniga tillkallats med uppgift att se över nu gällande bestämmelser för inkomstbeskattningen av jordbruk enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 20 november 1968.

Det är naturligtvis av största vikt att olika näringar med liknande betingelser vad gäller användning av byggnader, maskiner och inventarier får en så långt möjligt likvärdig behandling ur skattesynpunkt. Därför är det beklagligt att avskrivningsreglerna för jordbruk inte kunnat behandlas samtidigt med motsvarande regler för rörelse- och hyresfastighet. I det aktuella fallet har denna synpunkt uppenbarligen bedömts som mindre väsentlig än de fördelar som kan vinnas genom en snabb reform på rörelse- och hyresfastighetsområdet. Det är emellertid mycket angeläget att den tillsatta jordbruksbeskattningsutredningen bedriver sitt arbete skyndsamt. Detta har också framhållits i direktiven till utredningen. Det bör dock ytterligare framhållas att jordbruksbeskattningsutredningen — i den mån detta är möjligt av allmänna utredningsskäl — bör framlägga delresultat av sitt arbete i den del det omfattar lagstiftning motsvarande vad som inryms i proposition nr 100 för att därmed snarast möjligt minska nackdelarna av den splittrade behandlingen av företagens avskrivningsregler. Särskilt angeläget är det naturligtvis att jordbruket får samma möjlighet som övriga företag att göra en aktiv insats i miljövården. Det framhålls

också i propositionen, att de föreslagna avskrivningsreglerna bör kunna ha en stimulerande effekt för åtgärder mot luft- och vattenföroreningar, även om detta inte varit något primärt syfte. Det understryker ytterligare behovet av snabba åtgärder antingen genom förslag från jordbruksbeskattningsutredningen eller genom omedelbar ändring av gällande skatteregler som ett provisorium i avvaktan på utredningens resultat.

De i propositionen föreslagna avskrivningsreglerna för rörelse- och hyresfastigheter syftar till att bättre anpassa gällande regler till det företagsekonomiska kostnadsbegreppet. De ändrade gränsdragningar mellan vad som är att hänföra till mark, byggnad och inventarier som föreslås synes bättre kunna tillgodose nämnda syfte. Detsamma kan sägas beträffande den särskilda avskrivningsrätt som införes för körplaner, parkerings- och upplagsplatser samt vägar m. m.

I propositionen framhålls liksom av utredningen, att företagsekonomiska skäl talar för en ökning av den takt i vilken den skattemässiga avskrivningen av rörelsebyggnader får ske. Genom en snabbare ekonomisk utveckling och en alltmer utpräglad teknisk funktion för rörelsebyggnaderna avkortas också deras användningstid. Vi har i motioner under flera år påtalat denna bristande överensstämmelse mellan gällande avskrivningsregler och rörelsebyggnaders allt kortare ekonomiska varaktighetstid. Det är därför med tillfredsställelse vi noterar den omprövning av hittills gällande bestämmelser som propositionen innebär. Enligt utredningen skall extra värdeminskingsavdrag medges för de fem första åren efter förvärvet och uppgå till 2 % per år. Departementschefen anser däremot att det föreslagna primäravdraget bör avse kostnader för ny-, till- eller ombyggnad. Jag anser i likhet med departementschefen att denna begränsning kan motiveras. Däremot finner jag den period under vilken primäravdrag får göras alltför kort. Den bör förlängas till tio år, vilket således innebär avskrivning med 20 % jämsides med det årliga värdeminskingsavdraget. Inom ramen för dessa 20 % bör dock flexibiliteten i avskrivningarna ökas genom att avskrivning kan medges med högre procentsats än 2 % — dock ej under kortare tid än fem år. Det är självfallet mycket svårt att anpassa avskrivningsreglerna till de verkliga förhållandena, men genom denna ordning tillgodoser man kravet på en viss flexibilitet och kan samtidigt avkorta den totala avskrivningstiden ytterligare, vilket är starkt befogat för det stora flertalet rörelsebyggnader med den snabba tekniska och ekonomiska utvecklingen i samhället.

Med stöd av vad ovan anförts hemställer jag,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 100 måtte besluta

A) att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla att utredningen med uppgift att se över gällande bestämmelser för inkomst-

beskattning av jordbruk måtte få i uppdrag att med förtur behandla de frågor som aktualiserats i proposition nr 100/1969,

B 1) att extra värdeminskingsavdrag för rörelsefastighet — s. k. primäravdrag — skall medges under tio år med två procent per år, dock att avskrivning med 20 % under lägst fem år även kan tillåtas i syfte att bättre anpassa avskrivningen till fastighetens ekonomiska livslängd, samt

2) att uppdra åt vederbörande utskott att utarbeta erforderlig lagtext.

Stockholm den 28 april 1969

Johan A. Olsson (cp)
